

som jeg veed, er Fædningen i de fleste Egne tilbøds ophørt, hvilket ikke er Tilfældet her. At Produktionen imidlertid ikke vil blive mindre her end de fleste andre Steder, turde Egnens Fortrinlighed i og for sig være en Borgen for; thi med Undtagelse af den halve Mil i den nærmeste Omegn af Ebeltoft, ere de omtalte Egne af Ostfydens, d. v. s. Landets allerbedste og mest frodige, og Tilgangen til Banen kan ikke antages at ville blive mindre der end gennemsnitsvis til de fleste Sidebaner; den vil, tør jeg nok sige, blive betydelig større. Men foruden disse almindelige Produkter, er der særlige Produkter, og det er Skovproduktionen fra de frodige Stove i Nærheden af Kalø Vig, nemlig Vosnæsgaard, Kalø og Møllerup. Disse Stove producere aarlig et temmelig betydeligt Kvantum Brændsel og Gavntræ. Dette har nu hidtil sædvanlig faaet sin Af sætning ad Søveien og vil ogsaa sandsynligvis fremdeles for en Del finde sin Af sætning ad samme Vej, men det vil dog blive anderledes, naar der bliver anlagt en Bane. Den vil ikke blive forgyæves; en Del vil blive befordret ad den. Det vil navnlig blive anset for nødvendigt, naar der indtræder Frostvintre, thi da er det næsten altid umuligt at befordre Produkterne ad Søveien, da dette Sted snart bliver tilfrosset; og det vil særlig for Skoveiernes Vedkommende have sin store og velkomne Betydning, at der kommer en Bane dertil. Hermed tror jeg nu i det Væsentligste at have antydet, hvad der særlig vil komme til at tjene til Næring for den nævnte Bane, hvad der kunde bidrage til, at det maa anses for meget sandsynligt, at den vil give et ret respektabelt Overskud. Men ligesom jeg ved Begyndelsen af mine Udtalelser har bemærket, at det særlig er det økonomiske Hensyn, der maa sættes høist, saaledes vil jeg dog her gjøre den Bemærkning, at det ikke er det Øieste, men at der ved Siden deraf ogsaa maa kunne tages andre Hensyn. Selv om det kunde vise sig, at de økonomiske Hensyn nogenlunde tilfredsstilles, kan der dog ogsaa gjøre sig andre Hensyn gjældende, der muligen kunde tjene til at lægge et Lod i Vægtfaalen. Jeg beder derfor undskyldte, at jeg henlede Opmærksomheden paa et enkelt Hensyn i den Henseende. Jeg har nemlig af Fremmede, som have reist der paa Egnen, faaet den Meddelelse, at der skulde være særdeles skjønne Partier ved Kaløvig, der nok kunde fortjene en Kunstners nærmere Omtanke, og jeg har selv med Begjærighed i de senere Aar, naar jeg har besøgt Charlottenborg, ventet at se et Billede fra, hvad jeg kalder vor egen hjemlige Kyst. Det er ikke stet, og jeg vil bede undskyldte, at jeg

ikke har kunnet Andet end slutte som saa, at det kan mulig have nogen Grund deri, at Kommunikationsmidlerne ere saa flette, som de ere. Ligeledes kan jeg heller ikke Andet end henlede Opmærksomheden paa, at den samme Egn gjemmer betydelige værdifulde Statte, om jeg saa maa sige, af Minder fra tidligere Tid, som det vilde kunne være af Betydning for en Historiker, en Gransker nærmere at tage i Diehyn. Jeg behøver kun at nævne Kalø Slots Ruiner, Hovedgaarden Møllerup, Hjelm og Helgenæs, og jeg kunde fortsætte. Desuagtet har jeg ikke i Alt, hvad der er fremkommet i Bogverdenen i de senere Aar set noget Værk, der har hentet sit Stof fra denne Side, trods den ret frodige Udvikling af vor Literatur i de senere Aar. Jeg har ikke kunnet Andet end uddrage den Slutning, at det muligvis kunde have nogen Grund deri, at Kommunikationsmidlerne staa saa meget tilbage, som Tilfældet er. Nu ville de Herrer maasse nok sige: Det har mindre at sige; saaledes gaar det ikke, det er med Kunstnere, Forfattere og Turister saaledes, at naar de reise derhen for at tage disse Sager i Diehyn og granske det, gjøre de ligesom Hofstrups Studenter, de tage Handjelen paa Ryggen og Staven i Haanden, for dem er Jobvandringen det Næreste. Jeg forstaar det nok, men jeg tror nok, at disse Herrer have de samme menneskelige Svagheder som vi Andre, at de dog foretrække det bedste og letteste og hurtigste Kommunikationsmiddel. Og nu er der jo den Mærkelighed, at man ligesaa hurtigt og næsten ligesaa billigt kan reise fra Aarhus til Bøstervadskysten som fra Aarhus til Ebeltoft. Jeg beder derfor undskyldte, at jeg formener, at der muligen deri kunde lægges en lille Grund mere til at anlægge Banen, naar man ved Siden af, hvad man ellers kan fordrø af en Bane, ogsaa kunde komme nærmere ind paa, at der ogsaa kunde naaes andre Formaal, æstetiske Formaal. Jeg vil derfor gjerne bede ærede Medlemmer om saavidt muligt at slutte sig til Forslaget og bede dem om at bidrage til, at det maa komme frem. Til den høitærede Minister vil jeg ogsaa gjerne i Dag tillade mig en lille Bemærkning. Det er jo en Selvsølge, at Forslagsstillerne gjerne se, at de Forandringer, som den høitærede Minister ønsker at gjøre ved, hvad der er foreslaaet, kun blive smaa; vi holde mest af de smaa Forandringer; men jeg vil dog haabe, at den høitærede Minister ikke vil skrive Dantes Devise over Forslaget og helt berøve os alt Haab; det vilde gjøre mig meget ondt, og jeg vil haabe, at den høitærede Minister, selv om han i Principet ikke kan være enig